

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1936.

**Proposition de Loi modifiant la loi du
15 juin 1919 instituant l'Œuvre Natio-
nale des Orphelins de la guerre.**

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans sa forme actuelle, la loi n'admet au bénéfice de l'œuvre que les orphelins de victimes de la guerre décédées avant le 15 juin 1919, ou les enfants nés avant cette date, d'invalides atteints d'incapacité totale. Or, chacun connaît les statistiques du Ministère de la Défense Nationale, les mortalités prématurées d'invalides et d'anciens combattants atteignent des proportions énormes.

Il en résulte que : *du fait de la guerre*, nombre d'enfants mineurs se trouvent privés de leur soutien naturel.

Les auteurs de la loi du 15 juin 1919 ne pouvaient prévoir cette situation. Et cependant, jusqu'en 1924 compris, l'administration de l'œuvre, dépassant ses obligations légales, a pris en charge les orphelins de famille se trouvant dans le cas que nous signalons; mais elle a dû renoncer, dès 1925, à ces interventions que lui dictaient sa bienveillance et la logique, parce que les dispositions légales pour la dissolution de l'œuvre sont formelles.

Ces interventions de l'O.N.O.G.

BELGISCHE SENAA'T

BUITENGEWONE ZITTING 1936.

**Wetsvoorstel tot wijziging der wet van
15 Juni 1919 houdende instelling van
het Nationaal Werk voor Oorlogsweezen.**

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

In haar huidigen vorm kan de wet niet ten goede komen aan de weezen van oorlogsslachtoffers overleden vóór 15 Juni 1919, noch aan de kinderen vóór dezen datum geboren uit invaliden met volledige werkonbekwaamheid. Ieder kent evenwel de statistieken van het Ministerie van Landsverdediging; het voortijdig sterftcijfer van invaliden en oudstrijders is ongemeen hoog.

Daaruit volgt dat : *wegens den oorlog*, tal van minderjarige kinderen hun natuurlijke steun moeten missen.

De opstellers der wet van 15 Juni 1919 konden dezen toestand niet voorzien. En toch, tot en met 1924, heeft het bestuur van het werk, verder gaande dan zijn wettelijke verplichtingen, den last op zich genomen van weezen uit gezinnen welke in bedoelden toestand verkeerden; doch het heeft moeten afzien, vanaf 1935, van dergelijke opnamen uit edelmoe-digheid en logica, omdat de wetsbepalingen betreffende de ontbinding van het werk uitsprekend zijn.

Deze tusschenkomst van het

constituent une preuve incontestable du bien fondé de la proposition qui lui permettra de continuer et d'élargir son action dans ce sens.

D'autre part, en constituant l'O.N. O. G., le législateur a confirmé une fois de plus le devoir pour l'Etat d'intervenir en faveur des enfants mineurs privés de leur soutien.

Les enfants de ceux qui ont servi le pays méritent-ils moins l'attention que les enfants des victimes du travail au profit desquels la législation sociale précise déjà les indemnités ? La plus élémentaire justice distributive exige d'accorder aux enfants des victimes de la guerre, *dont la mort prématurée est un indice suffisant, sans qu'elle doive se placer avant 1919*, les mêmes secours qu'aux victimes du travail.

C'est sans doute en raison de ces deux motifs que M. Bovesse, alors Ministre de la Justice, a déclaré au Sénat le 7 mars 1935 :

« L'Œuvre Nationale des Orphelins de la guerre a suggéré à diverses reprises de confier éventuellement à un organisme spécial, qui aurait à se constituer les ressources nécessaires, le patronage des enfants nés de mariages contractés par les invalides après la fin de la guerre.

» Peut-être serait-il possible d'envisager l'octroi à cette œuvre d'un subside qui viendrait en déduction de celui accordé à l'O.N.O.G. »

Pourquoi créer une nouvelle œuvre, au moment où une autre exactement similaire, va devoir se dissoudre en pleine prospérité ? Pourquoi diviser le subside ?

N. W. V. O. bewijst afdoende de gegrondheid van het voorstel dat het in staat moet stellen zijne werking in dien zin voort te zetten en uit te breiden.

Aan den anderen kant, door de oprichting van het N. W. V. O. heeft de wetgever eens te meer bevestigd dat de Staat den plicht heeft tusschen te komen ten bate van de minderjarige kinderen van hun steun beroofd.

Verdiene de kinderen van hen, die het land hebben gediend, minder de aandacht dan die van de slachtoffers van den arbeid, in wier voordeel de sociale wetgeving reeds de vergoedingen bepaalt ? De meest elementaire verdeelende rechtvaardigheid eischt dat aan de kinderen der oorlogsslachtoffers, *wier vroegtijdig overlijden een voldoende vingerwijzing is, zonder dat het noodig weze dat dit overlijden plaats had vóór 1919*, dezelfde hulp worde verleend als aan de slachtoffers van den arbeid.

Het is gewis om deze redenen dat de heer Bovesse, alsdan Minister van Justitie, op 7 Maart 1935 in den Senaat het volgende verklaarde

« Het Nationaal Werk voor Oorlogsweezen heeft herhaaldelijk voorgesteld eventueel aan een bijzondere instelling, die zich de noodige geldmiddelen zou moeten aanschaffen, de bescherming toe te vertrouwen van de kinderen gesproken uit huwelijken aangegaan door de invaliden na het einde van den oorlog.

» Misschien ware het mogelijk in aanmerking te nemen dat er aan dit werk een toelage zou worden verleend die zou worden afgetrokken van de toelage toegestaan aan het N.W.V.O.»

Waarom zou men een nieuw werk oprichten op het oogenblik dat een ander gelijkaardig werk in vollen voorspoed zal moeten ontbonden worden ? Waarom de toelage verdeelen ?

Nous demandons d'élargir et de proroger les attributions de cette œuvre : l'O.N.O.G. Elle dispose d'une organisation éprouvée, et d'un fonds de plus de 15 millions. Pourquoi courir le risque de créer un organisme nouveau à un moment où la charité publique est déjà sollicitée si souvent?

Il ne fait pas de doute que jusqu'en 1939, ce patrimoine doit être réservé à la catégorie d'orphelins prévue par la loi en vigueur. Mais à cette date l'arrêté royal de liquidation doit déterminer l'emploi des fonds restants. La prorogation de l'œuvre aurait comme effet de conserver le patrimoine à l'œuvre en raison de ses charges nouvelles. Charges nouvelles qui pourraient, d'autre part, être supportées grâce au maintien intégral du subside de l'Etat. Il est très possible de respecter scrupuleusement la volonté des donateurs jusqu'en 1939 et de prévoir qu'à cette date, puisque de toute façon ce devrait être fait, le reliquat servira pour la catégorie de bénéficiaires la plus proche de ceux visés par les personnes généreuses.

Nous proposons d'autre part, de ne plus limiter aux enfants d'invalides le bénéfice de la loi en raison de ce qui a été maintes fois évoqué en faveur de la réouverture des délais d'introduction des demandes d'invalidité. Sans s'être fait reconnaître invalides, il est incontestable que la plupart des anciens combattants qui meurent prématurément succombent aux suites de la guerre.

Enfin, nous avons choisi la date de 1955 parce qu'à cette date, les anciens combattants âgés de 20 ans à la fin

Wij vragen dat de bevoegdheid van dit werk, namelijk het N. W. V. O., zou worden verruimd en verlengd. Het beschikt over een beproefde inrichting en over een fonds van meer dan 15 miljoen. Waarom zou men het risico op zich nemen een nieuw organisme in het leven te roepen op het oogenblik dat de openbare liefdadigheid reeds zoo vaak wordt aangesproken?

Het laat geen twijfel dat, tot in 1939, dit bezit moet worden voorbehouden aan de categorie weezen voorzien bij de geldende wet. Maar op dezen datum moet het koninklijk besluit tot vereffening bepalen welke bestemming er aan de overblijvende fondsen zal worden gegeven. De verlenging van het werk zou voor gevolg hebben dat het bezit wordt behouden aan het werk ten aanzien van zijn nieuwe lasten. Deze nieuwe lasten zouden aan den anderen kant kunnen gedekt worden door de volledige handhaving van de Staatstoelage. Het is zeer goed mogelijk nauwgezet den wil der schenkers te eerbiedigen tot in 1939 en te voorzien dat op dezen datum, vermits dit in elk geval zou moeten gedaan worden, het overschot zal ten goede komen aan de categorie rechthebbenden die het dichtst staat bij diegenen welke werden bedoeld door de edelmoedige personen.

Wij stellen bovendien voor het voordeel van de wet niet meer te beperken tot de kinderen van invaliden alleen, op grond van wat herhaaldelijk werd aangevoerd ten voordeele van de heropening van de termijnen voor het indienen der invaliditeitsaanvragen. Het staat buiten kijf dat de meeste oudstrijders die vroegtijdig sterven, zonder dat zij als oorlogsinvaliden werden erkend, bezwijken aan de gevolgen van den oorlog.

Tenslotte hebben wij den datum van 1955 gekozen omdat alsdan de oudstrijders, die bij het einde van

(4)

de la guerre auront atteint 57 ans; il n'existera plus, pensons-nous, d'enfants mineurs pouvant être victimes de la mort prématurée de leur père.

F. DEMETS.

den oorlog den leeftijd van twintig jaar hadden bereikt, 57 jaar zullen oud zijn. Naar wij meenen zullen er alsdan geen minderjarige kinderen meer bestaan die de slachtoffers kunnen zijn van het vroegtijdig overlijden van hun vader.

**Proposition de Loi modifiant la loi du
15 juin 1919 instituant l'Œuvre Natio-
nale des Orphelins de la guerre.**

ARTICLE UNIQUE.

I. — L'article premier de la loi du 15 juin 1919 est complété par la disposition ci-après :

« Sont assimilés aux orphelins de guerre, pour le bénéfice de la présente loi, les enfants mineurs, orphelins d'anciens combattants, déportés et prisonniers politiques ».

II. — L'article 3 de la même loi est remplacé par la disposition ci-après :

« ART. 3. — L'Œuvre nationale des orphelins de la guerre sera dissoute par arrêté royal, après achèvement de sa mission et au plus tard, le 31 décembre 1955. L'arrêté règlera la liquidation de l'établissement, dont l'actif net sera attribué par le Comité exécutif à l'amélioration du sort des orphelins de la guerre. »

F. DEMETS.

**Wetsvoorstel tot wijziging der wet van
15 Juni 1919 houdende instelling van
het Nationaal Werk voor Oorlogsweezen.**

EENIG ARTIKEL.

I. — Het eerste artikel der wet van 15 Juni 1919 wordt met de volgende bepaling aangevuld :

« Worden, om van deze wet te kunnen genieten, met oorlogsweezen gelijkgesteld, de minderjarige kinderen, weezen van oud-strijders, weggevoerden en politieke gevangenen. »

II. — Artikel 3 dezer wet wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Art. 3. — Het Nationaal Werk voor Oorlogsweezen wordt bij Koninklijk besluit ontbonden, na vervulling zijner taak en uiterlijk op 31 December 1955. Het besluit regelt de verrekening der instelling waarvan het zuiver actief door het uitvoerend Comité wordt aangewend tot verbetering van den toestand der oorlogsweezen. »